

A tanítómester bizonytalanságai...

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXVI. évfolyam, 50. szám, 2022. december 16.

(...vagy Sámánok kellene, üzletemberek) A múlton állunk. Jó ez a mondat, tetszik. Olyan stabil. Rusztikus. Mint az az x-lábú kerti asztal, amit most elképzelek ennek a hasonlatnak a kedvéért. Gimnazista koromban az is tetszett, hogy a történelem az élet tanítómestere. Barátommal akkoriban kigyűjtöttünk a Bakos-féle értelmező szótárból mindenféle latin mondásokat, szállóigéket, s megtanultuk őket. Volt ebben egy kis beképzeltség. Vagy nem is kicsi. Azt gondoltuk, de jó fejek vagyunk, ezt is tudjuk. Nem tudtuk még, mennyi mindent nem fogunk tudni sosem. Historia est magistra vitae. Hopp! Ezt most fejből írtam ide, magamat is meglepve. De azért ellenőriztem. Mert bár később, történelem szakosként, egy évig latint is tanultam, de akkoriból szinte csak egyetlen példamondatra emlékszem. Arra is magyarul: a tanítónő az erdőben bolyong.